

brudt, atter kan blive oprettet. Den nuværende Tilstand, hedder det i Andragendet, er i Længden uholdbar og til Skade for alle Parter, ogsaa for Børnene. Privatskolen trænger til Statens Støtte i økonomisk Henseende, og Andragerne gentager derfor en tidligere Henvendelse om, at Statsmagten vil yde København den Retfærdighed at støtte den højere Privatskole ved et Tilskud, der i første Række kan komme Forældrene til gode. Men naar de nu henvender sig til Regering og Rigsdag, er det for at pege paa, at der kræves langt mere end økonomisk Støtte, hvis normale Forhold skal bringes til Veje. I hvilken Retning deres Ønsker og Anker gaar, vil ses af de to til Andragendet føjede Resolutioner, som enstemmig er vedtaget paa det sidste Repræsentantmøde i Forældreforeningen den 10. Oktober d. A. Det hedder derefter i Andragendet:

Idet vi indsender disse Resolutioner, skal vi til dem føje følgende:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har i Juli Maaned d. A. udgivet en „Beretning om de forenede Skolers Drift og Status“. Vi paaskønner, at Ministeriet herved har begyndt at imødekomme vore tidligere fremsatte Ønsker, men vi nødes til at tilføje, at det, som ved denne Offentliggørelse er bragt for Lyset, saa langt fra at berolige os, tværtimod har styrket os i vor Formodning om, at de forenede Skolers Drift langt fra er forsvarlig, og at deres Status peger i Retning af en Katastrofe. Man staar derhos i den udgivne Beretning overfor saa mange uopklarede Punkter, at der nødvendigvis maa gives nøjere Besked. Men vore Ønsker rækker dog videre. Allerede i Foraaret tillod vi os at gøre Ministeriet opmærksom paa, at den eneste fuldt betryggende Maade, hvorpaa fuld Tillid kunde skaffes til Veje i Forældrekredse, var en kritisk Revision af *alle* Skoleringens Dispositioner, foretaget af uafhængige, regnskabskyndige Mænd, og vi tilbød Forældreforeningens Bistand til en saadan Revision. Det høje Ministerium ansaa den Gang denne Revision for unødvendig. Vi er overbeviste om, at Ministeriet under de nu foreliggende Forhold ikke vil kunne fastholde dette Standpunkt. Ved Siden af de offentliggjorte Regnskaber er der ogsaa andre Forhold, der udfordrer til Kritik (f. Eks. den frederiksborgske Tilskudssag, der aldrig helt er bragt i Orden af Skolernes økonomiske Direktør). Endogsaa Hr. Revisor Albrechtsens nu offentliggjorte Erklæring til Ministeriet bestyrker os i vor Formodning om de forenede Skolers uheldige økonomiske Status.

Alt dette bevirker, at Forældreforeningen bestemt maa udtale, at der umuligt kan blive Ro om de forenede Skoler, før deres Regnskaber og Dispositioner er gennemgaaet til Bunden af en Revision som den ovennævnte. Og da det er Forældreforeningen, der har rejst Spørgsmaalet og staar som Værge for Forældrenes Interesser, anser vi det ogsaa for det ene naturlige, at Foreningen ved den forventede Revision bliver repræsenteret paa den i Resolutionen angivne Maade. De Revisioner (Talrevisioner), som de forenede Skoler selv har ladet eller vil lade foretage, vil ikke kunne skaffe Fred. Og en Revision foretaget af Ministeriet alene vil paa Sagens nuværende Stadium heller ikke kunne gøre det paa Grund af den Begunstigelse, Ministeriet paa Forhaand har givet de forenede Skoler derved, at en af dets Embedsmænd har kunnet sidde i Skolernes Direktion, et Forhold, om hvis Skævhed og uheldige Følger vort Repræsentantskab har udtalt sig i den anden af de vedføjede Resolutioner. Vi maa foruden Undersøgelsen kræve en gennemgribende Ændring i de forenede Skolers Bestyrelsesforhold.

Vi er os vel bevidst, at denne vor Henvendelse er af en ganske ekstraordinær Karakter, men som Forældre og Borgere er vi os ogsaa vort Ansvar bevidst. Vi føler os ved Skoleringens Virksomhed truede i vor borgerlige og aandelige Frihed paa Skolevæsenets Omraade. Den hele Sag er af en saadan Betydning, at Statsmagten nu bør gribe ind.

Bestyrelsen for Forældreforeningen.

København, den 18. Oktober 1912.

F. Molde, L. Dahlerup. O. Koefoed. H. Martensen-Larsen.
Formand.

Munck. Chr. Olsen.